

חוק סדר הדין הפלילי (תיקון מס' 9), התשמ"ח-1988

1. בסעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982¹ (להלן - החוק העיקרי) -

תיקון סעיף 21

(1) במקום כותרת השוליים יבוא "מעצר לפני אישום";

(2) סעיף קטן (א) והסימון של סעיף קטן (ב) - יימחקו.

2. אחרי סעיף 21 לחוק העיקרי יבוא:

הוספת סעיפים
21 עד 22

21א. (א) הוגש כתב אישום, רשאי בית המשפט שלפניו הוגש, לצוות על מעצרו של הנאשם אם נתקיים אחד מאלה:

(1) בית המשפט סבור, על סמך החומר שהוגש לו, כי קיים יסוד סביר לחשש ששחרור הנאשם יביא לידי שיבוש הליכי המשפט או שהנאשם ימלט מן הדין, או שבשל נסיבות העבירה או מהותה קיים יסוד סביר לחשש שהנאשם יסכן את חייו של אדם או בטחוננו, את שלום הציבור או בטחוננו או את בטחון המדינה;

(2) הנאשם הואשם בעבירה לפי פקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973², למעט עבירה הנוגעת לשימוש עצמי בסם או להחזקת סם לשימוש עצמי, או שהואשם בעבירה שנעשתה באלימות או באכזריות או תוך שימוש כנשק חם או קר או באש, או כנסיון או באיום לעבור עבירה כאמור, או שהואשם בעבירה שנעברה בקטין או תוך ניצול מצב המונע התנגדות מהקורבן, או תוך ניצול ליקוי נפשי או שכלי של הקרבן;

(3) בית המשפט צווה על מתן ערובה לפי סעיף 33(ב) והערובה לא ניתנה, להנחת דעתו של בית המשפט, או שהופר תנאי מתנאי הערובה או שנתקיימה עילה לביטול שחרור בערובה לפי סימן ב' לפרק זה.

(ב) לא יתן בית משפט צו מעצר לפי סעיף קטן (א), אלא אם נוכח לאחר ששמע את הצדדים, שיש ראיות לכאורה להוכחת האשמה, ולענין סעיף קטן (א) (1) ו-(2) לא יצווה בית משפט כאמור אלא אם כן נתקיימו גם אלה:

(1) לא ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך של שחרור בערובה ותנאי שחרור, שפגיעתם בחרותו של הנאשם חמורה פחות;

(2) לנאשם יש סניגור או שהנאשם הודיע שברצונו שלא להיות מיוצג בידי סניגור.

(ג) לא היה לנאשם סניגור והוא לא הודיע כאמור בסעיף קטן (ב) (2), ימנה לו בית המשפט סניגור ויחולו לענין זה הוראות פרק ב'; כל עוד לא נתמנה סניגור, רשאי בית המשפט לצוות על מעצרו של הנאשם לתקופות שלא יעלו על שלושים ימים בכל פעם; הוראות סעיף קטן זה באות להוסיף על הוראות סעיף 15.

* נתקבל בכנסת ביום י"ג באב התשמ"ח (27 ביולי 1988); הצעת החוק דברי הסבר פורסמו בה"ח 1836, התשמ"ז, עמ' 263.

¹ ס"ח התשמ"ב, עמ' 43; התשמ"ח, עמ' 66.

² דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 27, עמ' 526; ס"ח התשל"ט, עמ' 134.

(ד) חומרת העבירה כשלעצמה לא תהווה עילה למעצר אלא במקרים המנויים בסעיף קטן (א)(2).

מעצר חובה 21ב. הוגש כתב אישום בשל עבירה שדינה מיתה או מאסר. עולם חובה או בשל עבירה לפי פרק ז' לחוק העונשין, התשל"ז-1977³, שדינה מאסר עולם, יצווה בית המשפט על מעצרו של הנאשם אם נוכח, לאחר ששמע את הצדדים, שקיימות ראיות לכאורה להוכחת האשמה.

סמכות מעצר כרעור 21ג. ניתן פסק דין והוגשה הודעת ערעור בידי תובע, תהא סמכות המעצר לפי סעיף 21א נתונה לבית המשפט שלערעור, ורשאי הוא לצוות על מעצר בעבירות המנויות בסעיף 21ב.

3. בסעיף 27 לחוק העיקרי, בסעיף קטן (א), במקום "21(א)" יבוא "21א ו-21ב" ובסעיף קטן (ב), במקום "21(ב)" יבוא "21".

4. בסעיף 33 לחוק העיקרי -
(1) במקום כותרת השוליים יבוא "שחרור בערובה";
(2) האמור בסעיף יסומן (א) ואחריו יבוא:

"(ב) בית משפט רשאי לצוות על נאשם או על נידון שערעור תלוי ועומד על פסק דינו, לתת ערובה אף אם אינו מוסמך להורות על מעצרו לפי סעיף 21א, ומשעשה כן, יראו את הנאשם או את הנידון כמי ששחרר בערובה."

5. בסעיף 36 לחוק העיקרי, אחרי סעיף קטן (ב) יבוא:
"ג) בית המשפט המוסמך לצוות על ערובה לפי סעיף 33(ב) הוא בית המשפט המוסמך לדון בבקשת שחרור כאמור בסעיפים קטנים (א) ו-(ב)."

6. האמור בסעיף 38 לחוק העיקרי יסומן (א) ואחריו יבוא:
"ב) ניתנה החלטה בערר בבית משפט מחוזי, לאחר הגשת כתב אישום, רשאים הצדדים לערור עליה לפני בית המשפט העליון, אם ניתנה רשות לכך מאת שופט של בית המשפט העליון."

יצחק שמיר
ראש הממשלה

אברהם שריר
שר המשפטים

חיים הרצוג
נשיא המדינה

³ ס"ח התשל"ז, עמ' 226.

חוק העונשין (תיקון מס' 24), התשמ"ח-1988*

1. בחוק העונשין, התשל"ז-1977¹ (להלן - החוק העיקרי), סעיף 351 - בטל.
2. במקום סעיפים 448 ו-449 לחוק העיקרי יבוא:

ביטול סעיף 351
החלפת סעיפים
448 ו-449

* נתקבל בכנסת ביום י"ג באב התשמ"ח (27 ביולי 1988): הצעת החוק דברי הסבר מורסמו בה"ח 1889, התשמ"ח, עמ' 226.
¹ ס"ח התשל"ז, עמ' 226; התשמ"ח, עמ' 64.